Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 16850/15
Дана 27.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из …, … ..., кога заступа пуномоћник адвокат Марко М. Миловановић из Београда, Небојшина бр. 30, кога замењује Душан Козлица из Београда, адвокатски приправник, против туженог Министарства рударства и енергетике Републике Србије, са заинтересованим лицем доо Б.Б. …, … ..., кога заступају пуномоћници адвокати Дубравка Косић, Драгица Митић и Никола Ћук, сви из Београда, Десанке Максимовић бр. 6, ради поништаја решења број: 310-01-01096/2015-02 од 14.10.2015.године, у предмету инспекцијских мера, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 27.06.2018.године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарство рударства и енергетике Републике Србије број 310-01-01096/2015-02 од 14.10.2015.године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужено Министарство рударства и енергетике Републике Србије, Сектор за геологију и рударство да тужиоцу А.А. из …, … ..., накнаду трошкове управног спора у износу од 80.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против закључка Министарства рударства и енергетике Републике Србије, Сектора за геологију и рударство, Одељење геолошке и рударске инспекције број 310-07-00632/2014-02 од 03.08.2015.године, којим се прекида поступак покренут представком адвоката Милана Младеновића, пуномоћника тужиоца, од 14.12.2012.године, против привредног друштва "В.В." доо ..., ул. ... .

У тужби, поднетој овом суду дана 07.12.2015.године, у поднеску и на расправи, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због повреде Закона о општем управном поступку, будући да није испуњен ни један законом предвиђен услов за прекид поступка и да се погрешно закључује да је постојање парничног поступка које тужилац води под 2П бр. 9/14 пред Вишим судом у Чачку против туженог "Б.Б." доо ... ради накнаде штете, питање без чијег се решења не може решити сама управна ствар. Истиче да покренути управни поступак, који има за циљ инспекцијски надзор рада правног лица сходно члану 148. Закона о рударству, представља потпуно самостално питање у односу на грађанско-правну одговорност пријављеног лица за накнаду штете, те да је пријава поднета због тога што је пријављено правно лице, овде заинтересовано лице, у дужем неутврђеном временском периоду вршило испитивање, мерење, минирање и копање рударских јама на простору у атару села Красојевци, засеок Злокуће, противно императивним одредбама Закона о рударству, што је изазвало: 1) имовинску штету на имању и кући подносиоца пријаве; 2) општу опасност по живот и здравље људи, 3) нестанак надзирних токова воде извора, па је предложено да инспектор предузме мере из надлежности сходно члану 148. Закона о рударству, таксативно наведених. Наводи да је пријаву поднео тужилац, али су се пријави придружили и Г.Г., Д.Д. са ..., који су лица која не воде парнични поступак против заинтересованог лица 2П бр. 9/14 пред Вишим судом у Чачку ради накнаде штете, те је очигледно да надлежни инспектор ову чињеницу није имао у виду приликом одлучивања. Даље, наводи да је повређен члан 9. Закона о општем управном поступку, јер инспектор није дао могућност тужиоцу да се изјасни на допис заинтересованог лица од 31.07.2015.године. У поднеску састављеном 18.05.2018.године, примљеном у суду 25.06.2018.године, тужилац је навео да су неосновани наводи заинтересованог лица у одговору на тужбу у целости, указујући на пресуду овог суда У 8196/13, којом је уважена тужба тужиоца, поништено решење Министарства као незаконито и предмет је враћен на поновно одлучивање, али по којој пресуди није поступљено, при чему је у поднеску поновио наводе тужбе због којих сматра да су ожалбени закључак и решење туженог орган број 310-01-01096/2015-02 од 14.10.2015.године чији поништај тужбом тражи, незаконити, с тим што је на рочишту од 16.05.2018.године и у поднеску од 18.05.2018.године тачно означен број решења туженог од 14.10.2015.године (у тужби је био означен број првостепеног закључка и датум доношења другостепеног решења 14.10.2015.године). На расправи је пуномоћник тужиоца изјавио да остаје у свему при наводима из поднете тужбе и поднеска, додајући да парнични поступак, који се води код Вишег суда у Чачку по тужби тужиоца против заинтересованог лица као туженог за

накнаду штете на објектима тужиоца, није завршен, сматрајући да је ово питање одвојено од питања управног поступка, односно од обавезе рударске инспекције да спроведе инспекцијски надзор. На расправи је пуномоћник тужиоца предао суду у фотокопији решење Републичког секретаријата за привреду 02 број 310-87/74 од 17.04.1974.године (које се налази и у органа) и навео да је то једино решење по коме ради заинтересовано лице ради, као и да је рударски инспектор поступио потпуно супротно закону. Трошкове је тражио по приложеном трошковнику: за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара, за састав поднеска од 18.05.2018.године 36.000,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта по 19.800,00 динара, за приступ на одржано рочиште 37.800,00 динара и за судску таксу на тужбу и пресуду по одмерењу суда.

Тужени орган је доставио суду образложени одговор на тужбу, којим је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да се тужба одбије као неоснована.

Заинтересовано лице је доставило суду одговор на тужбу 08.05.2018. године у коме је навело да је тужба неуредна, јер уз тужбу заинтересованом лицу нису достављени акти поднети уз тужбу, због чега није упознат са садржином акта против кога је тужба поднета, с предлогом да суд исту одбаци као непотпуну, односно, уколико сматра да за наведено нема основа, да наложи тужиоцу уређење тужбе уз достављање оспореног решења за заинтересовано лице. Опреза ради, уз задржавање права заинтересованог лица да се изјасни по пријему решења туженог, заинтересовано лице оспорава наводе тужбе у целости, указујући да тужилац није навео разлоге услед којих оспорава решење туженог, већ исто само паушално оспорава, који навод није поткрепљен ниједним доказом, нити је конкретно образложен правним аргументима услед којих се закључује или се може закључити да је предметни акт незаконит. Истиче да се из садржине тужбе може закључити само и искључиво о разлозима услед којих тужилац оспорава заправо првостепени акт-закључак, понављајући наводе којима образлаже поднету пријаву радарском инспектору, што свакако не може бити ни предмет одлучивања, нити основ незаконитости решења туженог. Заинтересовано лице сматра да је правилно првостепени орган донео одлуку о прекиду поступка, при чему цитира одредбе Закона о општем управном поступку и предлаже да суд тужбу одбаци, односно одбије као неосновану и обавеже тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове овог управног спора колико буду изнели. На рочишту од 16.05.2018.године пуномоћнику заинтересованог лица је уручено решење туженог орган број 310-01-01096/2015-02 од 14.10.2015.године, па је, по захтеву пуномоћника заинтересованог лица да се расправа не одржи ради изјашњења, са којим се сагласио пуномоћник тужиоца, суд расправу одложио, а заинтересовано лице се новим одговором на тужбу, који је у суду примљен 24.05.2018.године, изјаснило у вези оспореног решења, као и о наводима тужиоца из поднеска, за који наводи да му је достављен 22.05.2018.године, тако што је поновио наводе из одговора на тужбу који је достављен суду 08.05.2018.године, позивајући се на одредбе чл. 14. и 24. Закона о управним споровима, да тужилац није навео разлоге због којих оспорава решење туженог органа, осим паушалног навода да је реч о незаконитом решењу. Истиче да се из навода тужбе и поднеска тужиоца закључује да тужилац заправо оспорава одлуку о прекиду поступка, али не и одлуку о одбијању жалбе тужиоца. Заинтересовано лице сматра да је правилно тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на закључак о прекиду поступка, због питања без чијег се решавања не може решити предметна управна ствар, а које питање

заправо представља самосталну правну целину за чије решење је надлежан суд. На расправи је пуномоћник заинтересованог лица изјавио да су тачни наводи пуномоћника тужиоца да парнични поступак пред Вишим судом у Чачку по тужби тужиоца против заинтересованог лица као туженог није завршен. Сматра да је решење Републичког секретаријата за привреду од 17.04.1974.године, које је предао пуномоћник тужиоца на расправи, без значаја за овај управни спор, па предлаже да се тужба одбаци, односно одбије. Трошкове тражи за приступ на једно одржано рочиште 18.000,00 динара, за два одложена по 9.000,00 динара и за састав два поднеска износ од по 16.500,00 динара.

Испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе 27.06.2018.године, у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. ст и 2. ЗУС-а, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, у одсутности уредно позваног туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списа предмета органа, као и решења предатог на расправи, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења од 14.10.2015.године, тужени орган је, решавајући о жалби тужиоца изјављеној против закључка првостепеног органа од 03.08.2015.године, нашао да је републички рударски инспектор Министарства рударства и енергетике Републике Србије, поступајући по пресуди Управног суда, Одељења у Крагујевцу број I-3 У 8196/2013-3 од 01.04.2003.године, извршио ванредни инспекцијски преглед дана 30.04.2015.године и утврдио да жалилац не прихвата усаглашавање супротних налаза грађевинских вештака и предлаже да инспектор утврди узрочно-последичну везу нестанка воде у кући А.А. услед рударских радова на локалитету Злокуће где се ова кућа налази. С обзиром да је питање утврђивања узрочно-последичне везе између оштећења и нестанка воде у кући А.А. и рударских активности привредног друштва В.В. доо ... предмет поступка 2П бр. 9/14, који се води пред Вишим судом у Чачку поводом тужбе А.А. против привредног друштва В.В. доо ..., што је и видљиво из записника са главних расправа одржаних 25.08.2014.године, 03.11.2014.године, 23.12.2014.године и 21.09.2015.године у присуству тужиоца, то је побијаним закључком одређено да се прекида поступак инспекцијског надзора на основу члана 134. Закона о општем управном поступку, те да на основу решавања истог претходног питања инспектор треба да одреди мере отклањања утврђених неправилности. Тужени орган закључује да је правилно ожалбеним закључком, у складу са овлашћењем инспектора одређеним чланом 150. тачка 1. Закона о рударству и геолошким истраживању („Службени гласник РС“, број 88/11) и одредбама члана 134. тачка 1. Закона о општем управном поступку, одлучено да се прекида поступак покренут представком пуномоћника тужиоца од 14.12.2012.године, против привредног друштва В.В. доо ..., до окончања судског спора пред Вишим судом у Чачку, који се по истом питању води између тужиоца и овог привредног друштва, па је одлучено као у диспозитиву.

Пресудом Управног суда I-3 У 8196/13 од 12.02.2015.године уважена је тужба тужиоца А.А. из ..., поништено решење Министарста природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије број: 310-07-00127/2013-03 од

01.04.2013.године и предмет је враћен надлежном органу-Министарству рударства и енергетике Републике Србије на поновно одлучивање. Према образложењу ове пресуде тужени орган је приликом доношења оспореног решења од 01.04.2013.године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на првостепено решење од 26.01.2013.године, које је донето по пријави тужиоца из 2012.године, учинио повреде правила поступка из члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), јер није санкционисао повреде правила поступка учињене од стране првостепеног органа из чл. 139., 180., 198. ст. 5. и чл. 199. ст. 2. истог закона. Стога је суд, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, а у поновном поступку надлежни орган је дужан да донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правних схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. истог закона.

Међутим, из достављених списа предмета уз одговор туженог на тужбу, образложења оспореног решења и ожалбеног закључка, не произлази да је тужени орган поступио по члану 69. став 2. Закона о управним споровима, односно да је у извршењу пресуде овог суда I-3 У 8196/13 од 12.02.2015.године, одлучио о жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења број 310-07-0447/2012-03 од 26.01.2013.године. Наиме, у образложењу оспореног решења тужени орган наводи да је републички рударски инспектор, поступајући по пресуди овог суда број I-3 У 8196/2013-03 од 01.04.2003.године (која се не налази у списима, већ се у списима налази пресуда I-3 У 8196/13 од 12.02.2015.године), извршио ванредни инспекцијски преглед дана 30.04.2015.године и утврдио да тужилац не прихвата усаглашавање супротних налаза грађевинских вештака, али, према стању у списима, записнику о извршеном ванредном инспекцијском прегледу дана 30.04.2015.године, пуномоћник тужиоца је навео да је потребно усагласити вештачење грађевинских вештака Ђ.Ђ. и Е.Е., као и по потреби извршити комисијско вештачење. У образложењу ожалбеног закључка од 03.08.2015.године првостепени орган се позива на представку пуномоћника тужиоца од 14.12.2012.године, по којој је донето решење од 26.01.2013.године, да је, по жалби пуномоћника тужиоца, другостепеним решењем од 01.04.2013.године жалба одбијена као неоснована, а које решење је поништено пресудом Управног суда, Одељења у Крагујевцу број I-3 У 8196/13 од 18.02.2015.године (погрешно означен датум доношења пресуде I-3 У 8196/13 од 12.02.2015.године), па је, поступајући по пресуди, републички рударски инспектор је извршио ванредни инспекцијски преглед 30.04.2015.године, а по обавештењу Б.Б. доо ... дописом од 31.07.2015.године, на основу члана 134. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио је као у диспозитиву. У списима органа се не налази допис Б.Б. доо ... од 31.07.2015.године, нити доказ да је исти достављен пуномоћнику тужиоца на изјашњење, на шта се тужбом указује. Такође, у списима органа се не налази представка пуномоћника тужиоца од 14.12.2012.године по којој је покренут поступак инспекцијског надзора.

Код оваквог стања ствари, по оцени Управног суда, тужени орган је у поновном поступку повредио одредбу члана 69. став 2. Закона о управним споровима, по којој је био дужан да у извршењу пресуде овог суда I-3 У 8196/13 од 12.02.2015.године, донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, ново решење по жалби тужиоца изјављеној на првостепено решење од 26.01.2013.године, у

складу са правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка, а што, према стању у списима, није учинио. Наиме, стање у списима, које је у супротности са разлозима образложења оспореног решења и ожалбеног закључка, не упућује на одлуку у диспозитиву, посебно имајући у виду да је поступак инспекцијског надзора покренут у 2012.години у време важења Закона о рударству и геолошким истраживањима („Службени гласник РС“, број 88/11), којим су у оквиру Главе XII Инспекцијски надзор, чланом 148. прописана права и дужности рударског инспектора у вршењу инспекцијског надзора, а чланом 150. став 1. тач. 21) овлашћење рударског инспектора да у вршењу инспекцијског надзора нареди извршење прописаних мера или обавеза у одређеном року. Стога се не могу прихватити као правилни и на закону засновани разлози дати у образложењу оспореног решења и ожалбеног закључка да је одлучивање у парничном поступку за накнаду штете претходно питање у односу на поступак инспекцијског надзора, на шта се основано тужбом указује. На овај начин су органи учинили повреде правила поступка и из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10).

У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка на које му је указано пресудом I-3 У 8196/13 од 12.02.2015.године и овом пресудом I-3 У 16850/15 и да донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изложеног, Управни суд је, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, чл. 153., 154. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/11…55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцу, који је успео у спору досудио трошкове спора у укупном износу од 80.870,00 динара, и то за састав тужбе износ од 25.500,00 динара по тарифном броју 43. став 1. тачка 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012), за заступање тужиоца на једном одржаном рочишту у износу од 27.000,00 динара и два неодржана рочишта у износу од по 13.500,00 динара по тарифном броју 44. исте тарифе, као и за судску таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и на пресуду у износу од 980,00 динара, по ТТ, као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није досудио тужиоцу разлику до опредељених трошкова, и то за састав тужбе од 36.000,00 динара, за заступање на расправи од 37.800,00 динара и на неодржаним рочиштима од по 19.800,00 динара, а на име пореза на додату вредност, јер тужилац уз захтев за накнаду трошкова није приложио рачун о извршеним адвокатским услугама, према правном ставу Грађанског одељења Врховног касационог суда, усвојеном на седници дана 05.07.2016. године. Такође, суд није досудио тужиоцу трошак састава поднеска од 18.05.2018.године, који поднесак је тужилац без налога суда доставио непосредно пуномоћнику заинтересованог лица дана 22.05.2018.године (како је навео пуномоћник заинтересованог лица у одговору на тужбу од 24.05.2018.године), као и

суду дана 25.06.2018.године. Захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, а које није успело у спору, суд је одбио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.06.2018. године, I-3 У 16850/15

Записничар **Председник већа- судија**
Биљана Стојановић, с.р. **Љиљана Петровић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МС